

'JAJA de tijger' gaat op avontuur

'AJAJA de tijger' gaat op avontuur

AJAJA de tijger verveelde zich dood in Artis en hij werd lui en lui. Al die oninteressante mensen die hem elke dag kwamen bekijken. In het begin was hij hier erg trots op, maar het begon al snel te vervelen. Dag in dag uit voedertijd om drie uur. Moest hij eerst even brullen, een rondje lopen en dan voor de bezoekers aan zijn maaltijd beginnen. "Kon ik maar eens lekker mijn eigen maaltje vangen. Eerst het hert besluipen, aanvallen en dan lekker smikkelen", dacht AJAJA de tijger hardop. Maar niet dat de stomme verzorgers hem hoorden, laat staan begrepen. Zij dachten voor hem, legden hem in de watten. "Maar niets smaakt zo lekker als een zelf gevangen hert. Pas als je er hard voor werkt ben je een tevreden tijger", zei AJAJA tegen zichzelf.

Plotseling kreeg AJAJA de tijger een idee. Hij zou 's nachts ontsnappen en via de Diemerscheg de wijde wereld in trekken. Maar natuurlijk wel onzichtbaar, want mensen zijn nu eenmaal bange dieren (AJAJA de tijger was gelukkig een kei in onzichtbaar sluipen).

AJAJA de tijger legde vele kilometers af en ving hier en daar een konijn of een hert. Dat was een supergevoel. Na maanden reizen kwam AJAJA in Israël en leerde veel van de Israëlische tijgers die hij in de dierentuin bezocht. De tijgerinnen waren bloedmooi, maar wel heel erg arrogant. Op een dag was AJAJA de tijger het zat. Hij vroeg Sheraka, een machtig mooie tijgerin, waarom ze zo uit de hoogte was. Sheraka, de machtig mooie tijgerin, schrok een beetje van de vraag, maar gaf aan eerlijk te willen antwoorden. Ze begon zelfs een beetje te stralen en haar prachtige gele ogen begonnen te twinkelen. Een lieve glimlach verscheen rondom haar formidabele bek (die oh zo mooi, was, maar AJAJA de tijger hield dat liever voor zich, want hij wilde zich nog niet te veel blootgeven). Sheraka begon te vertellen: "Israëlische tijgers zijn erg mooi, erg sterk, maar ook erg bot en erg ... euh hoe zeg je dat ... arrogant en dominant. Wij moeten ons daarom aanpassen en ons nog arroganter opstellen. Zo werkt het nu eenmaal hier." AJAJA de tijger begreep de boodschap en besloot Sheraka mee te nemen naar het grote meer. AJAJA de tijger was erg nerveus, maar hij wist dit te verbloemen. Zijn leeuwenhart ging tekeer, maar hij moest het gewoon doen. Het kwam er sputterend en stotterend uit, maar Sheraka gaf aan dat ze heel erg graag het vriendinnetje wilde zijn van AJAJA de tijger.

AJAJA en Sheraka werden heel erg gelukkig en smoorverliefd. Het was een geweldige tijd. Samen gingen ze op jacht. Het eten was best redelijk, maar de kippen waren erg taai.

Aan al het goede komt helaas een einde, want JAJA de tijger beseftte dat hij nog geen opleiding had genoten. Hij moest dus terug naar Artis. Hiervoor verzoon hij een list. Hij ging gewoon naar de dierentuin van Tel Aviv en via zijn chip zouden ze daar wel achterhalen dat hij uit Artis kwam. Werd hij gratis teruggevlogen. Want zo gaat dat met tijgers die illegaal het land zijn binnengekomen.

Aldus geschiedde en JAJA landde veilig op Schiphol.

Terug in Artis vertelde hij Mogul en Batwu (zijn hokgenoten) alles over zijn avonturen, ze luisterden aandachtig, maar gingen al snel weer over tot de orde van de dag. Elke dag dacht JAJA aan Sheraka, de machtig mooie tijgerin uit Israël. Hij beseftte alleen dat hij nooit zou kunnen aarden in Israël en dat Artis zijn thuis was. Maar Sheraka kreeg wel een heel speciaal plekje in z'n grote hart. Hij zou haar nooit vergeten.

JAJA wist precies wat hij ging studeren. Hij zou zich specialiseren in jachttechnieken. Op de tijgerschool noemden ze dat 'jachtologie'. Afijn, als hij maar ooit eens iets met zijn opleiding zou kunnen doen. Misschien kon JAJA in de toekomst wel naar India, want hij vond dit een erg speciaal land. En er leefden nog tijgers in het wild. Daarvan zou hij past echt iets over jachttechnieken kunnen leren!

JAJA studeerde erg hard en binnen afzienbare tijd was hij geslaagd. Maar zijn plannen om naar India te gaan verdwenen langzaam naar de achtergrond. Hij ontmoette Motek, een heel erg lieve tijgerin, erg mooi, maar wel een beetje klein. Motek volgde ook een opleiding op de tijgerschool, maar dat ging niet zo goed en dat leverde Motek heel veel frustraties op. Wel werkte Motek heel erg veel. Ze runde een sportzaak. Alleen voor tijgerinnen. Helaas was ze manager en had ze nooit zo'n sexy tijgerpakje aan. Eigenlijk werkte Motek veel te veel. JAJA de tijger hoopte maar dat Motek rustig aan zou gaan doen, op zichzelf zou passen, en de tijd zou nemen om af en toe van elkaar te kunnen genieten. Lekker samen kroelen, achter elkaar aan rennen, beetje spelen, elkaar lekker een lik over de bol geven en samen op avontuur. Want JAJA de tijger was heel erg veel van Motek gaan houden, maar kreeg maar geen echt contact met Motek. Motek kwam altijd heel erg laat thuis en ging dan in haar mandje bij de kachel liggen. Ze was dol op de hitte. Uiteraard viel ze dan al snel in slaap. Elke avond herhaalde dit ritueel zich. Dit begon JAJA op den duur op te vreten. Er waren eigenlijk veel meer dingen waar JAJA zich aan ergerde. Had hij haar niet gevraagd om meer initiatief te tonen? Om vaker een poot om hem heen te slaan? Om te praten over wat er allemaal in haar tijgerbolletje omging? Want pas dan kon JAJA van Motek gaan houden. Als Motek maar precies zo zou worden als JAJA had voorgeschreven, ja, pas dan zouden ze samen gelukkig worden. Want JAJA wist dat wel hoor, hoe een perfecte relatie in elkaar zit. Maar Motek wilde niet luisteren naar JAJA. Oh, wat was die Motek toch eigenwijs zeg! Had ze dan echt zo'n plaat voor haar tijgerinnenkop? Wilde Motek dan echt niet aan hun relatie werken? Maar hoeveel Motek en JAJA ook van elkaar hielden, het werkte niet meer. De koek was op. Met pijn in het hart namen ze afscheid van elkaar.

JAJA de tijger zag zijn kansen schoon en ging weer op jacht. Nee, geen herten of konijnen, nee jagen op mooie tijgerinnen! Maar JAJA had zijn jachtkunsten verloren en stond eigenlijk helemaal niet open voor andere tijgerinnen. Hoe mooi, lief en aandoenlijk ze ook waren, het kon hem niet bekoren.

Kolhasman, een erg krachtige tijgerin, mooi, slim en ook nog eens de zus van JAJA de tijger, wees JAJA op de mogelijkheden van internet. JAJA de tijger is erg trots op Kolhasman, houdt veel van haar, maar af en toe kunnen ze elkaar toch ook wel schieten. Kolhasman geniet, werkt hard en is erg gelukkig. JAJA werkt voornamelijk erg veel, maar is in Artis nou niet bepaald gelukkig. Nee hoor, hij is eigenlijk erg ongelukkig op het werk, maar dat probeert hij zoveel mogelijk te verbloemen. Natuurlijk houdt JAJA de tijger dit het liefst voor zichzelf, want stel je eens voor hoe de andere tijgers over hem zouden denken!

Tijgerinnen jagen op internet was wel even wennen hoor. Je kunt ze geen speels tikje tegen de achterpoten geven. JAJA had daar in Israël zo van genoten. Beetje pesten, beetje dollen en maar wachten tot de tijgerinnen terug gingen spelen. Werkte altijd. Maar hier in Artis kreeg JAJA dat niet meer voor elkaar. Na zijn breuk met Motek speelde hij dit spel vaak veel te ruw, zonder overgave. Weg tijgerin, weg plezier. Eigen schuld, dikke bult!

Daarnaast kon hij zich er niet toe zetten om zich meester te maken van een nieuwe jachttechniek. Gewoon tegen een tijgerinnetje zeggen dat ze een fantastisch lijf heeft. Tijgerinnen zijn namelijk erg gevoelig voor complimenten, maar nog gevoeliger voor domme opmerkingen over hun uiterlijk. En zeg je tegen een tijgerin dat ze te dik is, nou dan is het gedaan met je hoor. Eerlijkheid staat boven alles, maar over het uiterlijk van de tijgerin hou je maar liever je grote bek.

Afijn, JAJA ging achter de computer zitten en tikte www.tijgerplanet.nl in. Dit duurde erg lang, want met die grote klauwen is het maar moeilijk typen.

Op tijgerplanet stonden duizenden en duizenden tijgers en tijgerinnen. Wel gek dacht JAJA, je kunt elkaar toch ook gewoon op het terras van Artis ontmoeten. Natuurlijk wel 's nachts, want dan waren alle mensen weg. Dachten die stomme mensen nu echt dat de dieren niet uit hun hokken konden komen? Ha ha, Artis is gewoon een luxe hotel. En hier gelden nu eenmaal bepaalde regels. Worden die regels niet nageleefd, dan wordt het gewoon een beestenboel. De regel is: overdag chillen in je hok, 's nachts de remmen los. Vooral de apen zijn nachtbrakers en party animals. Wat halen die beesten toch veel apenstreken uit!

JAJA had geluk. Na een paar dates in het Vondelpark kreeg hij een berichtje van Shalaam. Een oogverblindend mooie tijgerin, met een mooie, dikke, glanzende vacht. En die ogen, man, te mooi.

Shalaam nodigde JAJA uit om een hertenbiefstukje te komen consumeren. JAJA lustte er wel pap van. JAJA de tijger had het al snel te pakken van Shalaam, de oogverblindend mooie tijgerin, en vertelde Mogul en Batwu enthousiast over z'n nieuwe vlam. Mogul en Batwu probeerden JAJA in zijn enthousiasme te temperen, maar JAJA was verliefd. En verliefde tijgers maken gekke bokkensprongen! JAJA de tijger werd

drukker en drukker. Zat weer goed in zijn vel, maar sliep veel en veel te weinig. Hier werd hij een beetje een dolle stier van, maar Shalaam kon daar prima mee omgaan, totdat ...

Shalaam is geen makkelijke hoor, nee, laten we eerlijk zijn! Daarnaast heeft ze ook een beetje gekke humor, maar dat vindt zij van JAJA de tijger ook. Maar Shalaam is wel erg lief en heeft met veel geduld samen met JAJA zijn nieuwe mand in elkaar gezet (en dat lukte wonderbaarlijk goed). JAJA is namelijk een beetje een onhandige tijger, met erg weinig geduld. Ook nam Shalaam een bloemetje mee. Dat wist JAJA erg te waarderen.

JAJA is ook maar gewoon een tijger, en ook tijgers kunnen fouten maken. Alhoewel, niet zoveel fouten als de mensen, maar dat is een ander verhaal. Want wat was namelijk het geval? Shalaam heeft een hekel aan het opruimen van haar eigen spulletjes en laat na de maaltijd graag de overgebleven etensresten liggen. Niet dat dat zoveel troep is, welnee! JAJA vond dit maar niks en beval Shalaam haar etensresten en zijn overgebleven botjes op te ruimen. Natuurlijk vond Shalaam dit niet leuk, maar toch ging ze aan de slag. Maar ook dat vond JAJA niet goed genoeg en hij werd erg boos. Want het ging niet op zijn manier. Toen was Shalaam het echt goed zat. Ze is in het holst van de nacht terug naar Artis gegaan.

Maar Shalaam zou Shalaam niet zijn als ze JAJA de domme tijger geen kans zou geven om weer goede vrienden te worden. JAJA moest namelijk nog zijn spulletjes ophalen bij Shalaam. Daar aangekomen mocht JAJA binnenkomen, om samen een kippetje te verorberen. Oh nee, wacht, Shalaam is een vegetarische tijger. Ze eet enkel nepvlees, want ze is erg gek op kleine, schattige beestjes. Wat natuurlijk erg raar is voor een tijger. Ook die kans heeft JAJA niet weten te verzilveren. Wat JAJA is, op het gebied van de liefde, een hele domme, domme tijger!

JAJA de tijger zag het niet meer zitten en besloot af te reizen naar India. Eindelijk zou zijn droom uitkomen. Hij zette zijn pootafdruk onder het tijgeruitwisselingscontract, waardoor hij gratis werd overgevoerd naar Delhi Zoo. Pushkar, de Indiase tijger, zou zich dan mogen verlustigen aan de tijgerinnen in Artis. Hij was een mooie, trotse tijger. Hem zou het wel goed afgaan in Artis hoor. Lang leve de lol, op uitsterven staan heeft zo zijn voordelen!

JAJA had zijn herten huid vol met spulletjes gepakt en vertrok via Helsinki naar Delhi Zoo. Uiteraard wist JAJA te ontsnappen en hij zette koers naar Rathambhore National Park, gelegen bij het plaatsje Sawai Modhopur. Een prachtig wildpark waar de Indiase tijgers vrij zijn. Dat wilde hij wel eens zien! Al snel kwam hij erachter dat hij al zijn spulletjes uit Artis helemaal niet nodig had. Alleen de LonelyTiger was erg handig.

Het eerste wat JAJA de tijger deed was de Indiase tijgers opzoeken. Die vertelden toch allemaal verhalen zeg. Vooral Jodphur, een oude wijze tijger, kon prachtig vertellen:

“Vroeger leefden de mensen hier in harmonie met de natuur. Toen kwam er geld (dat is enkel een stukje papier) en daar werden de mensen erg hebberig van. Er kwamen allemaal mensen naar Sawai Modhopur om geld aan ons te verdienen, waardoor de oorspronkelijke bewoners gedwongen werden om hun weidegronden te verplaatsen en het oerwoud te kappen. Dit werd ons bijna fataal, want er was steeds minder ruimte om te leven en te jagen. Toen waren er gelukkig ook nog een paar ‘slimme’ mensen die dachten, kom laten we van Rathambhore een National Park maken. Dit waren de Engelsen. Hierdoor konden we ons enigszins herstellen. Wat zeg je JAJA, vraag je je af of Engelsen wel slimme mensen zijn? Laat ik daar duidelijk over zijn ... no way! Want ze bedachten Rathambhore National Park om voor de lol te kunnen jagen. Kompleet nutteloos. Doden om niks! Ja, JAJA, de mensen vinden zichzelf erg beschaafd, maar eigenlijk zijn het allemaal valse honden en vieze varkens. Toen was er plotseling Gandhi, een wijs man, en hij wist de Engelsen zonder geweld te verjagen. Maar domme mensen hebben hem weer vermoord. Afijn, we dachten weer redelijk veilig te zijn, maar toen bedachten de Chinezen dat tijgerbotten, gemalen en wel, ze extra kracht geeft. Ja, de mensen zijn erg stom. Heel erg stom! Maar JAJA, zoals je weet zijn er erg veel Chinezen. Binnen afzienbare tijd waren wij aan de beurt. Weer schiet- en slachtpartijen. Weer dode tijgers, en waarom? Voor bijgelovige mensen die denken dat ze onze kracht kunnen krijgen als ze onze botten eten. Wat een rare apen zijn mensen toch eigenlijk. Nu lijkt de zaak zich enigszins te stabiliseren, maar we zijn maar met een stuk of dertig. En de mensen en toeristen doen domme dingen zeg, niet normaal. Ze lopen

gewoon ons gebied in, zonder enige vorm van bescherming.

Och JAJA, ik heb zo moeten knokken. Er zijn hier ook veel domme tijgers hoor! Bijvoorbeeld Arsim, sterk, krachtig, maar oledom en verzot op apenvlees. Ik moet hem echt goed in de gaten houden, want hij vindt mensen maar domme apen en waarom zouden mensen dan geen lekker hapje zijn? Klinkt wel logisch trouwens, dat wel. Echt JAJA, het kost me heel veel overtuigingskracht. Maar we moeten de mensen toelaten in ons gebied. Simpelweg, omdat wij het niet kunnen winnen van ze. Ze zijn met veel te veel. Daarom JAJA, ben ik hierover gaan filosoferen met Jaipur. Een wijze tijgerin, waar ik qua wijsheid een puntje aan kan zuigen. Jodhpur deed net alsof hij door een rietje dronk. JAJA rolde over de grond van het lachen. De oude wijze Jodhpur had de mensen in het verleden heel erg lang en intensief bestudeerd, omdat hij de tijgers had willen redden. Hij vond de mensen erg dom. Kijk naar dat rietje, waarom door een rietje drinken als je ook gewoon het flesje aan je mond kan zetten? Maar Jodhpur had zijn kennis niet om kunnen zetten in daden. Want hoe kan een tijger de mens nou veranderen? Dit was natuurlijk een erg grote teleurstelling voor Jodhpur. Als andere tijgers hier naar vroegen, dan zei Jodhpur maar dat hij niet zoveel van de mensen wist. "Jaipur en ik hebben de volgende strategie bedacht", zei Jodhpur. "We maken het de toeristen makkelijk en we stellen ons gewoon zichtbaar op, dan hebben ze een tijger gezien en gaan ze tevreden naar huis en vertellen ze hierover enthousiaste verhalen aan hun vrienden en kennissen. En dan komen die ons weer bezoeken. Dit betekent nieuwe inkomsten, waardoor de mensen ons niet meer afmaken. Want de mens denkt maar aan twee dingen, namelijk geld en nog eens geld. Maar laat ik eerlijk zijn, wij zijn doodsbang voor de mensen. Alleen Jaipur en ik durven ons te laten zien, we gaan zelfs op de weg zitten. Hierna lopen we een blokje om en dan denken de mensen dat ze twee tijgers hebben gezien. Als we samenwerken hebben ze er vier gezien. Dom hè? Maar mensen willen nu eenmaal voor de gek gehouden worden."

JAJA de tijger was erg onder de indruk van de wijsheid van Jodhpur. Wel vroeg hij zich af hoe de toeristen zo lang mogelijk in Sawai Modhopur gehouden konden worden. Want als de mensen langer blijven, dan wordt er ook meer geld verdiend. Meer geld betekent meer inkomsten en dat betekent weer dat de tijgers beter beschermd kunnen worden. Jodhpur keek erg treurig en gaf aan dat hij hierover helemaal niks zinnigs kon vertellen. JAJA had plotseling een idee. Hij was gewend aan mensen, want in Artis had hij veel mensenkennis opgedaan. Niks leuker dan mensen observeren, maar deze interesse had hij op een gegeven moment verloren. Hij had er op een gegeven moment gewoon de kracht niet meer voor. JAJA de tijger beloofde Jodhpur op onderzoek uit te gaan. Jodhpur was JAJA hier erg dankbaar voor, maar JAJA moest wel

beloven geen gekke dingen te doen. Mensen zijn namelijk erg bang voor tijgers, behalve als ze op safari gaan. Loop dus nooit zo maar door de stad, want als de mensen je daar zien, dan wordt je afgeschoten. Ook al doe je niks. En weet je wat er dan gebeurt? Dan komt het op het nieuws en dan durven de toeristen niet meer te komen. Dan leveren we geen geld meer op en dan worden we door de stropers afgeslacht. Dan is het echt gedaan met ons.

Twee weken gingen voorbij. JAJA had erg zijn best gedaan om de mensen te observeren. Maar hij had ook veel nagedacht. Vooral over Motek. Hoe had dit nu kunnen gebeuren? Waarom waren ze wel zo'n lange tijd bij elkaar geweest, maar waarom was het hem niet gelukt om haar te veranderen, samen gelukkig te worden en samen van die heerlijke ondeugende welpjes te krijgen? Ook had hij nagedacht over Shalaam. Wat was hij eigenlijk onbeschoft tegen deze prachtige tijgerin geweest. Waarom haar al in zo'n vroeg stadium proberen te veranderen? Had hij daar niet even de tijd voor kunnen nemen? Waarom moest alles op zijn manier? Hij had Shalaam daarom maar snel even opgebeld. Dat was geen probleem, want bellen naar Artis was echt heel goedkoop. Shalaam had in eerste instantie erg kattig gereageerd, althans in het begin. Ze had de zaken goed op een rijtje en zat eigenlijk helemaal niet te wachten op een telefoontje van JAJA. Maar toen JAJA zich verontschuldigde voor zijn stomme, onrespectvolle en egoïstische gedrag ontdeedte Shalaam en werd ze weer poeslief. Wel gaf ze aan een nieuwe tijger aan de haak te hebben geslagen. Dat vond JAJA eerst heel erg, maar toen hij beseftte hij dat hij gewoon het verleden achter zich moest laten, maar hiervan wel moest leren.

Jodhpur was benieuwd naar het voorstel van JAJA. Natuurlijk was JAJA heel erg trots dat hij zijn idee mocht voorleggen aan de wijze tijger en hij begon te vertellen:

"Ik heb me verbaast over het gedrag van de mensen. Echt rare wezens. Met zoveel tegelijk ons park bezoeken, veel lawaai maken, troep uit de bus gooien, en uitbundig worden als ze ons spotten. Maar er was een vreemde eend in de bijt, een jongen die zich dood zat te ergeren tijdens de tijgersafari. Om eerlijk te zijn ... Als tijgers zijn, en blijven, we afhankelijk van de inzet van mensen om ons gebied te beschermen. Misschien heeft die rare jongen wel goede ideeën voor dit park?"

De volgende dag zaten Jodhpur, Jaipur en JAJA, net voor zonsopgang, achter het hotel van de rare jongen. Hij stond altijd zo vroeg op, en dat zonder wekker. Jaipur moest er zelfs nog een beetje van geeuwen. "Kijk, JAJA, daar is ie, wil je je allerbest doen op een keiharde brul?", vroeg Jodhpur aan de supertrotse JAJA, want Jodhpur, de wijze oude tijger en Jaipur, de nog wijzere, wel iets jongere tijgerin, hadden vertrouwen in hem gehad en hem de vrije hand gegeven bij het bedenken van dit plan. Oh wat was hij onzeker geweest. "Als ik het nu maar niet verkloot", had hij meerdere keren zachtjes gekreund. Maar Jodhpur was streng geweest: "No plan, no go!" had hij elke keer geroepen als JAJA vertwijfeld had gekeken.

JAJA zette zijn grootste bek op en brulde keihard: "Ga er voor!". De jongen keek eerst erg geschrokken, maar pakte daarna zijn camera. Daar was hij namelijk dol op, dat had JAJA al gezien.

De tijgers:

- JAJA: Hindi voor zowel 'ja ja' als 'nee nee'. Daarnaast zei Marijn dit vroeger erg vaak als hij ergens geen zin in had, maar het wel moest doen.
- Sheraka: de tijgerin die niet in Jungle Book voorkomt, maar vast en zeker bestaat
- Motek: Hebreeuws voor 'lieverd'
- Shalaam: Arabisch voor 'goede dag zeg, leuk om u te ontmoeten!'
- Mogul: een mooie wijze, trotse, lieve, maar soms erg eigenwijze aap
- Bat (wu) (wu heb ik er zelf aan toegevoegd, want het is wel een tijgernaam hoor!): een vleermuis, een dier dat veracht wordt door de mens, maar oh zo mooi in elkaar zit. Ik was er ook bang voor, want ze zijn hier in India erg groot, maar ben de schoonheid van ze gaan inzien en van ze gaan genieten, omdat ik niet meer bang voor ze ben.
- Kolhasman: Hebreeuws voor 'de hele tijd', omdat zussen af en toe zoveel kunnen praten, maar er aan de andere kant ook 'al de tijd' voor je zullen zijn.

- Puskhar, Jodhpur en Jaipur: steden die ik graag had willen bezoeken, maar die ik misschien ooit nog eens zal bekijken. Ik had andere dingen in India te doen.
- Ars(im): Hebreeuws voor etter(s)

